

Bölüm 3

FİZYOTERAPİNİN TANIMI, ORGANİZASYONU ve TEMEL KAVRAMLAR

Bircan YÜCEKAYA¹
İsmail UYSAL²

GİRİŞ

Fizyoterapi, nöro-kas-iskelet sistemi ve kardiyopulmoner verimliliğin restorasyonu, hastalıkların klinik muayenesi ve tanısından sonra uygulanan konservatif tedavi aşamalarının tümünü içine alan bir bilim dalıdır. Fizyoterapide, radyasyon, sıcak, soğuk, egzersiz, elektrik akımları, manipülasyon, mobilizasyon vb. tedavi modaliteleri sıklıkla kullanılmaktadır(1).

Fizyoterapi, farklı organizasyonlar tarafından çeşitli şekillerde tanımlanmıştır. Örnek olarak, American Physical Therapy Association (APTA) fizyoterapiyi “Optimal fiziksel fonksiyonun restorasyonu, bakımı ve desteklenmesine yönelik klinik uygulamalar.” şeklinde tanımlamıştır(2). Maharashtra Fizyoterapi ve İş-Uğraşı Terapisi Konseyi’ne göre; fizyoterapi “işlev bozukluklarının düzeltilmesi, hafifletilmesi ve sınırlandırılması amacıyla herhangi bir kişiye değerlendirme, yorumlama, fiziksel teşhis, tedavinin planlanması ve uygulanması ve herhangi bir kişiye tavsiyelerde bulunulmasını içeren bir tıp bilimi dalıdır. Yoğun bakım ünitelerinde göğüs fizyoterapisi yoluyla hayat kurtarıcı önlemler, fiziksel bozuklukların veya sakatlıkların iyileştirilmesi, fiziksel uygunluğun teşvik edilmesi, iyileşmenin ve ağrının hafifletilmesini sağlayan uygulamaları mevcuttur. Bir başka tanımda ise, fiziksel ajanlar, egzersizler ve aktiviteler kullanılarak fizyolojik tepkinin modüle edilmesi yoluyla fiziksel ve psikosomatik bozuklukların tedavisi de dahil olmak üzere akut ve kronik bedensel fonksiyon bozuklukları teşhis, tedavi ve korunmaya yönelik egzersizler, mobilizasyon, manipülasyon, terapötik ultrason, elektriksel ve termal ajanlar ve elektroterapiyi içeren cihazların kullanılması” şeklinde yorumlamıştır(1).

1 Dr. Öğr. Üyesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, bircan.yucekaya@omu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0002-2015-2744

2 Öğr. Gör. Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü, ismailuysal@mu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0001-9821-2180

KAYNAKLAR

1. Sharma KN, Exploration of the history of physiotherapy. Scientific Research Journal of India, 2012;1(1): 19-22.
2. <http://www.apta.org/AM/Template.cfm?Section=&WebsiteKey=>
3. Razak Özdiñçler A. Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Mesleğinin Tarihçesi. Razak Özdiñçler A (ed) In: Fizyoterapi ve Rehabilitasyona Giriş. İstanbul: İstanbul Tıp Kitabevi; 2016.p.1-12.
4. Feters L., Tilson, J. Evidence based physical therapy. FA Davis; 2018.
5. Tertouw TJA. Letter to editor-the origin of the term “ Physiotherapy ” . Physiotherapy Research International. 2006; 11: 56-57
6. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/rehabilitation>
7. Pehlivan E. Fizyoterapi ve Rehabilitasyona Giriş. Ankara: Nobel; 2021.p.21-33.
8. Arslan M, Pehlivan E. Türkiye’de Meslek Yüksekokulu Fizyoterapi Önlisans Programlarının İncelenmesi Ve Müfredat Analizi. İnönü Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Dergisi. 2020; 8(3): 741-748.
9. DeLisa JA, Gans BM, Walsh NE. (Eds.). Physical medicine and rehabilitation: principles and practice (Vol. 1). Lippincott Williams & Wilkins, 2005.
10. Jensen G, Gwyer J, Hack L, et al. Expertise in physical therapy practice, 2007.
11. Patel RR, Awan SN, Barkmeier-Kraemer J, et al. Recommended protocols for instrumental assessment of voice: American Speech-Language-Hearing Association expert panel to develop a protocol for instrumental assessment of vocal function. American journal of speech-language pathology. 2018;27(3), 887-905.
12. Karakuş, B. Sosyal hizmet mezunlarının kadro ve unvanı “sosyal hizmet uzmanı/sosyal çalışmacı”. Toplum ve Sosyal Hizmet, 2015; 26(2): 169-190.
13. <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2014/05/20140522-14-1.pdf>
14. World Health Organization. International classification of impairments, disabilities, and handicaps: a manual of classification relating to the consequences of disease, published in accordance with resolution WHA29. 35 of the Twenty-ninth World Health Assembly, May 1976. World Health Organization, 1980.
15. Gradinger F, Kohler B, Khatami R, et al. Problems in functioning from the patient perspective using the international classification of functioning, disability and health (ICF) as a reference. J Sleep Res. 2011;20:171-182.
16. Tural E. Engellilik. Yaran M. (ed), In: Engellilik ve Katılım. Ankara: Hipokrat Kitabevi; 2019.p.9-10
17. World Health Organization. International classification of impairments, disabilities, and handicaps. Weekly Epidemiological Record= Relevé épidémiologique hebdomadaire, 1993; 68(15): 101-103.